

June 12, 1967

**Minutes of Conversation [taken at] the Meeting of
the Executive Committee of the Central Committee
of the Romanian Communist Party, June 12 1967**

Citation:

"Minutes of Conversation [taken at] the Meeting of the Executive Committee of the Central Committee of the Romanian Communist Party, June 12 1967", June 12, 1967, Wilson Center Digital Archive, ANIC, CC al PCR, Secția Cancelarie, dosar nr. 90/1967. Contributed and translated by Eliza Gheorghe.

<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/219911>

Summary:

Minutes of conversation of a meeting of the Executive Committee of the Central Committee of the Romanian Communist Party to discuss the diplomatic response to the Six Day War, including Israel's support from the West, food aid to Egypt, and the USSR helping the Arabs in the future.

Credits:

This document was made possible with support from Bilkent University

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan

Translation - English

— Arhiva Comitetului Executiv —
al C. C. al P. C. R.
Nr. 1549 28. vi 1967

S T E N O G R A M A

ședinței Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din ziua de 12 iunie
1967.

Exemplarul Nr. 1

— Arhiva Comitetului Executiv —
al C. C. al P. C. R.

Nr. 1549

28. vi 1967

S T E N O G R A M A

ședinței Comitetului Executiv al CC al PCR
din ziua de 12 iunie 1967

Participă la ședință tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Leonte Răutu, Gheorghe Rădulescu, Stefan Voitec, Vasile Vîlcu, Iosif Banc, Petre Blajovici, Dumitru Coliu, Florian Dănăalache, Janoș Fazekas, Mihai Gere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa.

Au fost invitați tovarășii Mihai Dalea, Vasile Patilineț, Virgil Trofin.

Sedința începe la ora 9,30.

Prezidează tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Am convocat ședința pentru a mai discuta puțin despre situația aceasta din Orientul Mijlociu, pentru a vedea cum să procedăm în continuare.

Noi am avut ieri o discuție în Prezidiu, și am ajuns la concluzia că ar fi bine ca să facem ceva mai concret. Să nu ne mulțumim/^{numai}cu Declarația publicată, ci să răspundem situației care este în această zonă a lumii, pentru că a admite susținerea unora sau altora, sau a-i îndemna pe unii împotriva celorlalți, acest lucru nu corespunde în general cu principiile noastre socialiste în ceea ce privește relațiile între popoare, pentru că pe baza învrăjbirii între popoare nu se ajunge la socialism.

În Orientul Mijlociu americanii, englezii, chiar și francezii sînt interesați ca să fie permanent ceartă între popoarele din această zonă, pentru că în felul acesta vor putea să-și mențină stăpînirea asupra bogățiilor mari petrolifere din această parte a lumii.

./.

Noi considerăm că acum când se pare că focul s-a oprit, există totuși pericolul să fie reluat, mai cu seamă că totuși elementele naționaliste arabe acționează. Fără îndoială că acum aceste elemente vor fi încurajate și mai mult de Declarația de la Moscova și de ruperea relațiilor diplomatice a unor state socialiste, în special a Uniunii Sovietice, cu Izraelul, care le dă iluzia că vor primi ajutor. Desigur, ceva ajutor vor primi în armament și nu este exclus să folosească acest lucru ca după o perioadă să-și regrupeze forțele și să încerce să reia ostilitățile. Așa că din acest punct de vedere nu se poate spune că a trecut orice pericol și s-au liniștit lucrurile.

De aceea, eu consider că noi ar trebui să folosim momentul acesta pentru a atrage atenția Izraelului, în primul rând, că este necesar să părăsească teritoriile ocupate, deoarece ținerea lor sub ocupație va alimenta actuala stare de lucruri. Izraelul va trebui să dea dovadă de înțelegere, având în vedere faptul că el nu poate să se mențină ca stat independent ducând o politică dușmănoasă față de celelalte state arabe, față de arabi în general, și că în această situație este supus unui pericol permanent. Izraelul este un stat care chiar dacă ar vrea să se mențină în luptă, pînă la urmă totuși nu va putea face față unui număr de 100 milioane de arabi. Este în interesul său să ducă o politică înțeleaptă de colaborare cu arabi. Trebuie spus că pe noi ne îngrijorează actuala stare de lucruri și le cerem să facă bine să înțeleagă și să nu mai meargă pe această cale.

În acest spirit consider eu că trebuie ridicată problema și față de Statele Unite ale Americii, față de Anglia și Franța, și să lămurim și pe ceilalți despre felul cum privim noi lucrurile.

Aceasta în primul rând, în al doilea rând trebuie să fie chemați și ambasadorii țărilor arabe la Ministerul Afacerilor Externe și să li se explice mai pe larg punctul nostru de vedere în legătură cu sprijinul pe care noi îl acordăm luptei pentru eliberarea lor națională, pentru unitatea națională, dar să le explicăm că aceasta nu se poate face prin lupta împotriva altui popor, indiferent de cauzele care au dus la acest lucru, că aceasta este o realitate și ei nu pot să-și realizeze țelurile lor prin lupta împotriva altora, ci numai prin unitate, prin lupta comună împotriva imperialismului. De aceea ei trebuie

să înțeleagă că problemele litigioase dintre arabi și Izrael pot fi rezolvate pe calea înțelegerii. Să le explicăm pe larg acest lucru, să le arătăm și felul cum înțelegem și acționăm noi pentru a ne aduce contribuția să-i determinăm pe izraelieni să părăsească aceste teritorii, dar să le arătăm și felul cum vedem noi rezolvarea acestei probleme, că ea nu se poate rezolva pe calea învrăjbirii acestor popoare.

Noi trebuie să acționăm în această direcție, pentru că dacă în decursul anilor popoarele socialiste, partidele comuniste din aceste țări, Uniunea Sovietică ar fi sfătuit pe arabi așa cum trebuie, dacă le-ar fi spus că poziția pe care stau nu le aduce nimic bun, ar fi fost puși în situația să înțeleagă că felul cum acționează nu este înțelept, că nu duce la unitate și nici la eliberarea lor de sub dominația imperialistă. Nu s-a făcut acest lucru din contră au fost încurajați în această politică, lor nu li s-a spus că nu este bine ce fac, ci li s-au dat speranțe, chiar și declarații că vor fi susținuți în lupta lor. Ulbricht a spus deschis acest lucru. Din partea lui este de înțeles, dar nu înțeleg pe alții de ce fac acest lucru. Susțin că fac acest lucru pentru a-și câștiga prietenia arabilor. Prietenia arabilor nu se poate câștiga prin susținerea unei politici care nu este în interesul arabilor. Acum nu este ușor, dar trebuie să li se spună deschis, așa cum este situația.

Trebuie să pornim de la faptul că și între arabi sînt oameni care gîndesc, însă depinde și de felul cum vor acționa evreii, dacă ei dau dovadă de înțelepciune lucrurile vor fi rezolvate mai ușor.

Iată, în sensul acesta ne-am gîndit să procedăm începînd de astăzi în această problemă. Ministerul Afacerilor Externe va chema pe ambasadori și le va aduce la cunoștință poziția noastră. Cu Izraelul n-o să facem în sensul unui protest sau a unei note de amenințare, ci trebuie să le spunem clar cum vedem noi rezolvarea acestei probleme. Trebuie făcut un demers dar nu pe cale de amenințare sau de rupere a relațiilor diplomatice cu ei, pentru că în felul acesta nu vom rezolva mare lucru, nu vom face altceva decît să-i încurajăm pe ceilalți. Tuturor le vom spune clar cum vedem noi lucrurile în problema normalizării situației din această parte a lumii.

Tov. Leonte Răutu:

8

Este bine să se facă acest demers pentru că Moshe Dayan, ministrul apărării Izraelului a făcut o declarație oficială că nu-și vor retrage trupele din această parte și că vor evacua populația care se ridică la 1.800.000 de oameni. A declarat oficial că nu-și vor retrage trupele din această parte a Orientului Mijlociu.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Noi trebuie să mai contăm și pe aceea că cu toate că au înarmat pe izraelieni și aceștia au avut sprijinul lor nu numai în zilele acesta dar în general, totuși nici americanilor, nici englezilor nu le convine ca să ridice pe arabi împotriva lor și că și ei vor căuta, vor acționa în vederea calmării situației, în special a Izraelului și de aceea trebuie să acționăm ca ei să înțeleagă, că dacă nu vor să reglementeze situația nu vor mai primi sprijin nici din partea americanilor și vor fi dezaprobați și de opinia publică. Dacă în 1956 arabii au avut sprijinul întregii lumi progresiste din occident, acum ei sînt în situația că și-au atras împotriva lor pe toți care atunci i-au susținut și aceasta datorită felului cum și-au pus obiectivele. Acest lucru se va întîmpla și cu Izraelul și ei trebuie să înțeleagă acest fapt, că dacă vor ridica pretenții de cuceriri de teritorii își vor pierde sprijinul pe care îl au acum, și nu vor mai primi ajutor nici din partea americanilor nici a englezilor, pentru că pe aceștia nu-i interesează Izraelul, pe ei îi interesează petrolul din această zonă a lumii, petrol care nu se găsește în Izrael și ei vor căuta să facă avansuri diferitelor țări din această parte a lumii pentru a-și întări puterea în aceste țări.

In sensul acesta, din acest punct de vedere diplomatic și politic trebuie să acționăm.

Tov. Petre Blajovici:

Este bine că acționăm așa, este o poziție bună și ea va fi primită bine de toți arabi. De altfel oamenii de stat cu care am stat de vorbă s-au arătat mulțumiți de poziția noastră față de țările arabe. Ei au spus că dintre țările socialiste cel mai bine și cel mai cuminte au acționat România.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Dacă ar fi câștigat bătălia ar fi înțeles mai greu, dar pentru că au pierdut acum înțeleg și ei mai ușor.

Ei ni s-au adresat să le acordăm grâu. Noi în ședința de prezidiu de ieri am discutat această problemă și am hotărât să le dăm 50 mii de tone de grâu. Vom vedea cum o să-l plătească. Astăzi le-am comunicat că le dăm această cantitate de grâu.

Tov. Petre Băjovici:

Înainte de începerea ostilităților mi-au spus că au rezerve aveau ce mânca. Nu puteai cumpăra nici două kg. de cartofi. Magazinelor s-au închis iar oamenii noștri de la ambasadă n-au mai găsit nimic de cumpărat.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Sînteți de acord să procedăm așa tovarăși ?
(toți tovarășii sînt de acord).

Măi avem și o altă problemă. Noi am stabilit să dezbatem la Marea Adunare Națională un raport despre politica externă a României.

Inițial era vorba ca tovarășul Mănescu să facă expunerea, tovarășii își propuseseră ca să vorbească și niște deputați, un țăran, un muncitor, un intelectual. Acum ținînd seama totuși, că în ultimul timp au fost multe evenimente, iar noi n-am dezbătut problemele acestea internaționale nici la plenară și nici la Marea Adunare Națională, pentru ca opinia publică să cunoască situația, ne-am gândit să facem totuși o dezbatere mai serioasă asupra problemelor politice internaționale și practic să nu ne limităm numai la politica de stat externă și să facem o dezbatere asupra politicii partidului și guvernului în problemele internaționale actuale, inclusiv în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Această presupune desigur ca să facem o dare de seamă amplă, și ne-am gândit ca la Marea Adunare să fie prezentată o asemenea dare de seamă de către tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, în afară de dînsul ne-am gândit că ar fi bine să ia cuvîntul în cadrul Marii Adunări Naționale un număr mai mare de tovarăși din conducerea partidului și statului nostru

și diferiți alți deputați din toate domeniile de activitate. Să fie o dezbatere de 2 zile, mai largă, să nu fie numai o dezbatere STAS, că ne pronunțăm pentru unitatea tuturor țărilor socialiste, pentru coexistența pașnică, ci să analizăm lucrurile mai concret, să spunem lucrurilor pe față, să arătăm cum stau lucrurile în ce privește relațiile noastre cu Uniunea Sovietică, să discutăm și despre relațiile noastre cu Ungaria, să arătăm că în trecut între unguri și români au fost multe neînțelegeri și că este timpul să punem capăt acestor lucruri, pentru că numai în situația unor relații de prietenie se creiază condițiile pentru buna dezvoltare a ambelor popoare și că în sensul acesta am discutat cu tovarășii maghiari când am fost acolo. La fel să ne referim la relațiile noastre cu toate țările socialiste din Europa, la relațiile noastre cu China, la relațiile noastre cu toate celelalte țări.

Să căutăm să explicăm cât mai clar aceste probleme ca să înțeleagă mai bine oamenii cum apreciem noi lucrurile și cum trebuie să acționăm. Trebuie să înarmăm activul nostru de partid și de stat cu aceste probleme ca să știe și ei la rîndul lor cum acționează în legăturile pe care le au. Deci, propun, să dezbaterem pe larg toate aceste probleme, pentru că cu fraze stereotipe n-o să-i facem să înțeleagă adevărata față a lucrurilor.

Iată, cam în sensul acesta ne-am gîndit să organizăm, dacă Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. este de acord, această dezbatere.

Sesiunea să fie ținută în sala Palatului, să fie invitat și activul nostru de partid și de stat, corpul diplomatic, presa străină. Ce ziceți tovarășii ?

Tov. Leonte Răutu:

Este foarte bine venită această propunere.

Tov. Emil Bodnăraș:

Ea va avea un mare ecou și va fi în centrul opiniei publice.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Sînteți de acord tovarășii cu acest lucru ?

(Toți tovarășii sînt de acord)

Tov. Maxim Berghianu:

Eu am altă părere. Ținînd seama de faptul, de problemele care se pun în dezbaterea Marii Adunări Naționale și ținînd seama

și de prestigiul și popularitatea pe care o are tovarășul Nicolae Ceaușescu, cred că ar fi bine ca acest raport să-l țină secretarul general al C. G. și P.C.R.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Noi ne-am gândit ca să vorbescă la început tovarășul Ion Gheorghe Maurer, să țină acest raport, apoi să vorbescă toți ceilalți tovarăși deputați care se vor înscrie la cuvânt și în încheiere, la concluzie, să iau și eu cuvântul. Eu zic să procedăm așa.

Sigur, va trebui să limităm și timpul, să vorbescă fiecare câte 20 de minute, altfel n-o să putem să terminăm în două zile.

În cadrul acestor dezbateri va trebui pusă și problema cooperării economice, pentru că se leagă una de alta. Să discutăm nu numai aspectele politice ci și economice inclusiv cooperarea între țările noastre, să spunem ceva și despre CAER.

Și de la armată va trebui să ia cineva cuvântul, ne-am gândit ca și de la armată să ia cuvântul doi tovarăși - Ioniță și Teclu probabil, să spună despre înzestrarea armatei, despre capacitatea de apărare a forțelor noastre armate.

Ne-am gândit că două zile pentru dezbaterile problemelor externe sînt suficiente, iar cei care vor lua cuvântul să se limiteze la 20 - 25 de minute. Atunci, sînteți de acord ?

Tov. Maxim Berghianu:

Eu nu întîmplător am pus această problemă. Tovarășul Ceaușescu se bucură de un prestigiu foarte mare și fiind vorba de o problemă mai deosebită, ar avea mai mare importanță dacă ar prezenta-o dînsul. Eu consider că în concluzie, după ce vorbesc toți nu mai este cazul să vorbească tovarășul Ceaușescu.

Tov. Petre Borilă:

Și eu consider că în cazul de față, ținînd seama de importanța problemei, ar fi bine ca raportul să-l prezinte tovarășul Ceaușescu.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Să ne mai gândim, o să vedem după ce ne vom întoarce din Iugoslavia, cum vom proceda, pînă atunci, indiferent cine va lua cuvântul, materialul trebuie pregătit.

Tov. Gheorghe Apostol:

Si eu consider, pentru că facem întâia oară acest lucru, să fie expus de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Tov. Emil Bodnăraș:

Totuși, important este și dacă ia în concluzie cuvîntul, pentru că finalizează tot ce s-a dezbătut.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Vom mai vedea cum procedăm. În încheiere ar trebui să adoptăm un fel de rezoluție. Ne vom mai gândi la aceasta.

Să ridicăm ședința.

Sedința s-a terminat la ora 10,00.

IM. 2 ex.

[...]

The minutes of conversation [taken at] the meeting of the Executive Committee of the Central Committee of the Romanian Communist Party, June 12 1967

[...]

Nicolae Ceaușescu: We summoned this meeting with a view to talking again in detail about this situation in the Middle East, to see what we ought to do next.

We held another meeting of the Presidium yesterday, and we reached the conclusion that we ought to undertake something more concrete. Let us not be content only with the Declaration we released, but let us respond to the situation that [was created] in this part of the world, because supporting one or the other, or turning one side against the other does not correspond to our socialist principles in general regarding relations among peoples, because one does not reach socialism by fuelling feuds between peoples.

In the Middle East, the Americans, the British and even the French are interested in [keeping] a permanent quarrel between the peoples in the Near East, because this way they can keep the vastly rich oil reserves in this part of the world under their control.

We believe that even now, when a ceasefire has been reached, there is still the danger that [war] breaks out, especially since Arab nationalist elements keep [causing a stir]. They will be undoubtedly encouraged to do so even more by the Moscow Declaration and by the fact that the USSR and some socialist state have severed ties with Israel, which creates the illusion that [the Arab nationalist elements] will receive help. Clearly, they will receive some help in the form of weapons and it is not excluded that they use this [support] to re-group their forces and try to resume hostilities. So from this point of view, it cannot be said that all dangers have passed and that things calmed down.

This is why I believe that we should take advantage of this moment [in time] to warn Israel that it must leave the occupied territories because keeping these territories under occupation will fuel the current situation. Israel will have to show understanding [in this respect] because it cannot ensure its existence as an independent state through a hostile policy towards the other Arab states, towards Arabs in general, and [it must understand] that in this situation it is in a permanent state of danger. Israel is a state which even if it wished to keep fighting, it will not be able to eventually tackle 100 million Arabs. It is in its interest to have a wise policy of cooperation with the Arabs. We must tell [Israel] that we are concerned about the state of affairs and ask them to understand and to stop going down this path [that they embarked upon].

To my mind, this is how we must raise this issue also with the US, the UK, and France, and make it clear to others [as well] about how we see things.

This is the first [thing we ought to do]; secondly, the Ministry of Foreign Affairs must summon the ambassadors of Arab countries as well and give them more details about our position about our support for their fight for national liberation and national unity but we must explain to them that this cannot be achieved by fighting against another people, irrespective of the causes that led to this [situation], that [Israel] is a reality, and they can't achieve their goals by fighting against others, but only through unity, through a common fight against imperialism. For this reason they must understand that the Arab-Israeli conflict can be resolved through negotiations. Let us explain this to them in more detail, let us show them how we see things and how we are trying to

contribute towards making the Israelis leave these territories, but [let us] show them how we see the resolution of this problem, that it cannot be solved by turning these peoples against each other.

We must take actions in this direction because if throughout the years, the socialist peoples, the communist parties in these countries, the Soviet Union, had given the right advice to the Arabs, if they had told them that the position they had adopted was not [conducive] to anything good, [the Arabs] would have been in a position to understand that their actions were not wise, that [their actions] were not [conducive] neither to unity nor to their liberation from imperialist domination. [The Arabs] did not do so, on the contrary they were encouraged to pursue these policies, they were not told that what they did was no good, but they were given hope, [through] declarations that they would be supported in their fight. Ulbricht openly said this. It is understandable that he would do this, but I don't understand why others do this. They say they are doing this to win the friendship of the Arabs. The friendship of the Arabs cannot be won by supporting a policy which is not in the interest of the Arabs. Now it is not easy, but [the Arabs] must be told openly what the situation is like.

We must start from the fact that even among Arabs there are people who think [this way], but [reaching a resolution] also depends on what actions the Jews will undertake, if they prove to be wise, then [the situation] will be more easily resolved.

So, this is how we thought to move forward on this issue from now on. The Ministry of Foreign Affairs will summon the ambassadors to inform them about our position. With respect to Israel, we should not express our point of view as a protest or a threat, but we must tell them clearly how we see the resolution of this problem. We should undertake something but not by threatening [them] or severing our diplomatic relations with them, because by doing so we will not achieve much, we will not do anything but encourage the other camp. We will tell everybody very clearly how we see the normalization of the situation in this part of the world.

Leonte Răutu: It is good to do this since Moshe Dayan, Israel's minister of defense, released an official statement that they would not withdraw their forces from these [territories] and that they would evacuate the population, which amounts to 1,800,000 people. He officially announced that they would not withdraw their forces from this part of the Middle East.

Nicolae Ceaușescu: We can also count on the fact that despite the fact that [the US and the UK] provided the Israelis with arms, and despite the fact that [Israel] has had their support not only over the past few days but in general, neither the US nor the UK want to raise the Arabs against them, and they will try to calm down [things], especially [with] the Israelis, and in this respect we must try to persuade [the Israelis] that if they don't want to find a resolution to [this] situation, they will not receive any support from the US and they will be criticized by public opinion. If in 1956 the Arabs had the support of all Western progressive forces, now they found themselves in a position of having against them all those who supported them then, and this is because of the way they set their objectives. This will happen to Israel as well, and they must understand that if they claim to have conquered certain territories they will lose the support they enjoy now, and they will stop receiving support from the Americans and from the British, because [the Americans and the British] are not interested in Israel, they are interested in the oil of this region, oil which is not to be found in Israel, and they will seek to make advances to various countries in this region so as to consolidate their influence in these countries.

In this respect, we will undertake diplomatic and political [measures].

Petre Blajovici: It is [a] good [idea] to undertake such actions, it is a good position, and it will be well received by all Arabs. As a matter of fact, the statesmen we talked

to seemed pleased with our position towards the Arab states. They said that out of all socialist countries, Romania undertook the best and wisest actions.

Nicolae Ceaușescu: If the [Arabs] won the war, they could not understand our position, but since they lost the war, they should understand more easily.

They asked us to supply them with wheat. At yesterday's presidium meeting, we talked about this and decided to give them 50,000 tons of wheat. We'll see how they will pay for it. Today we told them that we will give them this wheat.

Petre Blajovici: Before hostilities started, they told me they had enough [wheat] reserves for 4 months, but the day after the war had begun, they had nothing to eat. You couldn't even buy two kilograms of potatoes. Shops were closed and our people in the embassy couldn't find anything to buy.

Nicolae Ceaușescu: Do you agree to adopt this decision, comrades?

(All comrades agreed [to supply Egypt with 50,000 tons of wheat]).